

عنوان مقاله:

کارکرد معنایی واژه «ید» و مشتقات آن در قرآن کریم (مطالعه موردی تفسیر المیزان)

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادب اسلامی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهرداد آقائی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

آرزو حسین پور - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

معناشناسی یکی از رهیافت های نوین در حوزه زبان شناسی است که به مطالعه و تفسیر و نیز ترکیب کلمه ها در عبارت ها و جمله های خاص می پردازد. در واقع معناشناسی کلیدی برای گشایش درهای متن کلام است. این دانش در اواسط قرن نوزدهم پا به عرصه گذاشت. ماکس مولر و میشل بریل از جمله افرادی بودند که در وضع این دانش مشارکت چشم گیری داشتند. یکی از وجوه برجسته قرآن کریم، بلاغت آن است؛ یعنی سخنی زیبا و رسا که سخن خدا نمونه بی مثال است. بیان دل نشین آیه ها تعبیرهای زیبا و لطیف و به کارگیری صنایع ادبی و بلاغی بر قرآن جلوه و طراوت خاصی بخشیده است. آیات قرآن مجموعه ای از عبارات و جملاتی است که خود از واحدهای کوچک تری به نام کلمات یا واژه ها شکل یافته اند و در پس هر یک از این واژه ها علاوه بر معنای ظاهری یک معنای غیرحقیقی هم پنهان است و این خود یکی از دلایل شگفتی و اعجاز قرآن است. مقاله حاضر با روش توصیفی - تحلیلی به بررسی و تحلیل کارکرد دلالتی واژه ید در قرآن پرداخته و به این نتیجه رسیده است که خداوند در قرآن کریم از روش های گوناگونی برای بیان آیات استفاده کرده تا بتواند منظور خود را بهتر و راحت تر به انسان ها بفهماند و انسان ها مشکلی در دریافت معنا و مفهوم آیات نداشته باشند و نیز این که واژه «ید» و مشتقات آن در قرآن کریم در معانی مختلفی همچون: احساس و نعمت، قدرت و سلطنت، تصرف و مالکیت، عضو بدن به کار رفته است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، واژه ید، معناشناسی، مجاز، معنای حقیقی، تفسیر المیزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1495092>

